

Sådan laver I en politik for safeguarding i din kommune

En kommunal politik for safeguarding er et første skridt til at minimere risikoen for, at børn og unge kommer til skade, bliver krænket eller misbrugt. En vedtaget politik kan samtidig sikre etiske og trygge rammer i alle aktiviteter, der involverer børn og unge.

En politik for safeguarding bør både skitsere det overordnede *formål* med safeguarding og forholde sig til, hvordan den kommunale *praksis* skal se ud.

En politik for safeguarding kan med fordel forholde sig til følgende spørgsmål:

- Hvordan sikres *trygge rammer* for alle børn, unge og voksne, der er involveret i kommunale aktiviteter i forbindelse med skolegang, deltagelse i kommunale events, aktiviteter i ungeråd osv.
- Hvordan sikres *forebyggelse* af både direkte og indirekte risiko for fysisk eller psykisk skade på børn og unge i det daglige?
- Hvad bør være generelle principper, som alle voksne bør gennemgå før *samvær* med børn og unge?
- Hvordan sikres *tydelige rapporteringsveje* og *korrekt opfølgning*, når en hændelse opstår, så man opbygger en systematik, der kan styrke det forebyggende og forberedende arbejde?

En politik for safeguarding kan med fordel beskrive ændringerne i den kommunale praksis i et antal afsnit, der forholder sig til følgende:

- *Forberedelse* gennem risikovurderinger, etiske retningslinjer, standarder for sikkerhed i forbindelse med aktiviteter, tydelige arbejdsgange, placering af ansvar for sikring og koordinering.
- *Sikker praksis* ved at udvikle en kultur omkring kommunens børn og unge, der altid tager afsæt i børns og unges rettigheder.
- *Ansvarlighed* gennem klare procedurer for voksne og en professionel håndtering af hændelser.